

- 10 ὁ Ἀνθρωπος· Γέλασε, Χάρε, μὲ χαράν, μὴν ἦλθες ἀγριωμένος·  
 καὶ τί κακὸν σὲ ἔκαμα καὶ εἶσαι θυμωμένος;  
 ὁ Χάρος· Γελῶ, θωρῶ σε, χαίρομαι καὶ εἰς χαρὰν δικήν σου  
 πεμπάμενος ὀγλήγορα νὰ πάρω τὴν ψυχὴν σου.  
 ὁ Ἀνθρωπος· Δύναμιν ἔχεις θαυμαστήν, δὲν ἠμπορῶ νὰ φύγω,  
 μόνον ζητῶ σου χάριτα νὰ ὑπομείνης λίγο.  
 15 ὁ Χάρος· Δὲν ἠμπορῶ, 'δελφάκι μου, νὰ καρτερῶ σιμά σου·  
 οἱ χρόνοι σου γὰρ ἔφθασαν κ' ἦλθε τὸ πλερωμά σου.  
 ὁ Ἀνθρωπος· Ἔχω παιδιὰ ἀνήλικα, δικούς, ποῦ μ' ἀγαποῦσι·  
 καὶ πῶς τὰ 'φήνω κ' ἔρχομαι μὲ σένα, ποῦ θρηνοῦσι; [56]  
 ὁ Χάρος· Ἔχεις παιδιὰ, λυπᾶσαι τα, ἀλλ' ἔτιζ' ὀρίζ' ὁ νόμος  
 20 τὸ πῶς νὰ δώσης θάνατον κ' ἐγώ 'μαι κληρονόμος.  
 ὁ Ἀνθρωπος· Ζύγιασε, Χάρε, κ' ἔπαρε χρυσάφι ὅσον θέλῃς,  
 μαργαριτάρια καὶ φλουριά, κ' ἐμένα τί με θέλεις;  
 ὁ Χάρος· Ζύγι κρατῶ στὸ χέρι μου ὅλες νὰ τὲς ζυγιάσω  
 τὲς καλωσύνες ποῦ 'καμες· μὰ δὲν θὰ σ' ἀπαργιάσω.  
 25 ὁ Ἀνθρωπος· Ἦμουν δένδρον κ' εἶχα καρπὸν, καὶ θελὰ μὲ τρυγήσης,  
 κ' ἦλθες μὲ πόθον εἰς ἐμέ, καὶ δὲν θελὰ μ' ἀφήσης.  
 ὁ Χάρος· Ἦ τι μὲ ὄρισ' ὁ θεός, ἐκεῖνο θελὰ ποίσω,  
 διὰ νὰ πάρω τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα σου ν' ἀφήσω·  
 ὁ Ἀνθρωπος· Θεοῦ τὸν ὀρισμὸν κρατεῖς καὶ ἡ ψυχὴ μου 'ρέκτη.  
 30 καλὰ 'σαι ὀριζόμενος, μὰ ἦλθες σὰν τὸν κλέπτη.  
 ὁ Χάρος· Θεὸς ψυχὴ σὲ 'χάρισε μέσα εἰς τὸ κουφάρι·  
 δικό σου πρᾶγμα δὲν εἶναι κ' ἐπέμψε νὰ τὸ πάρῃ. [57]  
 ὁ Ἀνθρωπος· Ἦτον καλόν, κὺρ Χάροντα, ἐτοῦτο νὰ τὸ κάμῃς,  
 νὰ πῆς εἰς ἄλλον γέροντα κ' ἐμένα μὴ μὲ πάρῃς.  
 35 ὁ Χάρος· Ἦτον καλὸν διὰ λόγου σου καὶ λέγεις νὰ σ' ἀφήσω·  
 ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπρόσταξε ἄλλῶς νὰ μὴν ποίσω.  
 ὁ Ἀνθρωπος· Κλαίω πικρὰ κ' ὀδύρομαι, διατὶ μὲ παίρνεις προῶμα  
 καὶ ξεχωρίζεις τὴν ψυχὴν γλήγορ' ἀπὲ τὸ σῶμα.  
 ὁ Χάρος· Κλάψε καὶ μετανόησε νὰ 'ναι διὰ τὴν ψυχὴν σου,  
 40 καὶ ὄχι κλαῖς ὑπάρχοντα, λυπᾶσαι τὴν ζωὴν σου.  
 ὁ Ἀνθρωπος· Λύπη μεγάλη, Χάροντα, βάνεις εἰς τὴν καρδιά μου·  
 παίρνεις με ἀπ' τὸ σπίτι μου καὶ ἀπὸ τὰ παιδιὰ μου.  
 ὁ Χάρος· Λύπη μὴν ἔχῃς, ἄνθρωπε, ὅτι θεὸς τὰ θρέφει·  
 καλὰ καὶ σὺ λυπᾶσαι τα, μὰ πίσω δὲν σὲ στρέφει.

12. ὀγλήγορα. — 13. ὑμπορῶ. — 14. λίγον. — 15. ὑμπορ' ἀδελφάκι. — 17. παιδ' ἀνύλικα.  
 — 18. θρηνοῦσι. — 19. λυπᾶσε || ἔτιζ. — 21. ζήγιασε || χρυσάφι. — 23. ζύγη || ὅλαις νὰ ταῖς. —  
 24. ταῖς καλωσύναις || πόκαμες. || ἀπαργιάσω ] cf. Hépitès, Lexicon: ἀπαργιάζω = ἐγκαταλείπω,  
 παραιτῶ τι, abandonner quelque chose. — 25. ἦχα || θέλαμε τρυγίσαις. — 26. μαφύσις. —  
 27. ἦ τι = εἶ τι, quidquid || πίσω. — 28. ναφύσω. — 29. ὀρέκτη. — 30. καλάσε. — 32. δικῶ  
 || καὶ πέμψαι. — 35. Ἦτον || σαφύσω. — 36. πέρνης || πρόγιμα. — 39. μετανόησαι νάναι. —  
 40. κλὲς. — 42. πέρνης || ἀπὶ τὸ σπίτι || πεδιά.